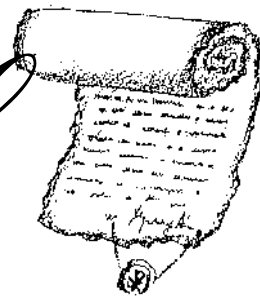

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELS LAPJA

2017. április 16. Húsvét

XXV. évfolyam 1. szám

Húsvét örömét hirdetjük a világban.

Húsvét éjszakáján újra felzeng az alleluja. Lelkes, vidám énekünkkel mutatjuk meg a feltámadás örömét a világban. A liturgia 50 napon át a húsvét örömeiben zajlik. Elmélyítjük hitünket, felkészülünk pünkösd ünnepére, amely minket is újra elindít, hogy tanúsítsuk a világban Krisztus feltámadását.

Az ókeresztény egyházban, miután az arra felkészült feln tteket megkeresztelték húsvét éjszakáján, kezd dött az úgynevezett misztagógia id szaka, amikor bevezették az újonnan megkeresztelteket a hit teljességébe. Ezzel együtt a keresztény közösség is meger síttette hitét.

Ma ugyan ritka a feln tt keresztelés, de húsvét nyomán szükséges hitünket meger síteni. Gondoljuk hát újra át, mit jelent a hit számunkra!

Keresztény hitünk nem csupán tantételek összessége. Bár fontos pontosan megfogalmazni, mit is hiszünk. A keresztény hit lényege találkozás egy személlyel, Krisztussal, és egy eseménnyel, a feltámadással, amelyek kitérítik horizontunkat. Ebben a találkozásban megtapasztaljuk Isten felénk áradó szeretetét.

Húsvét ünnepében találkoztunk a feltámadott Úrral. Ez a találkozás minden húsvétkor megtörténik. De nem csak akkor, nem csak évente egyszer, hiszen vasárnapról vasárnapra megünnepeljük Jézus feltámadását. Ezáltal válik húsvét öröme tartóssá életünkben.

De szomorú lenne, ha a hozzánk közel állókkal, szeretteinkkel csak évente, vagy hetente találkoznánk! Nyilván van több olyan, számunkra meghatározó kapcsolat, ahol a napi találkozás nem megvalósítható. Ilyenkor viszont naponta eszünkbe jut a szeretett személy, gondolunk rá, készülünk a következő találkozásra. Istennel való szeretet kapcsolatunkban a vasárnapi találkozás a Szentmisén megvalósul. A napi rá gondolás pedig az imádság. Az ima azért annyiban más, hogy megélhetünk benne egy találkozást Istennel. Így a napi kapcsolat rzi és er síti hitünket, húsvét örömét és az err l szóló tanúságtételünket.

Fülöp Ákos plébános

Kálváriától kálváriáig

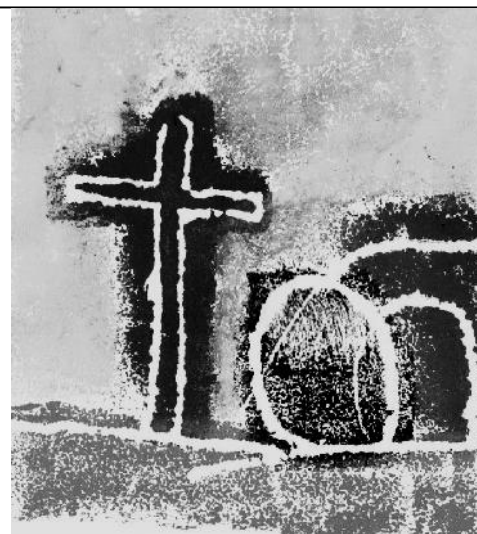
Március 4-én az, év legels igazi napsütéses, madárfüttyös napján indultunk hagyományt teremt közös sétánkra.

Budafokon a Péter- Pál kápolnánál gyülekeztünk. Jó volt látni, hogy egyre többen jöttek az espereskerület plébániáiról. Volt sok kisgyerek is közöttünk, akik gyalog, biciklivel, rollerrel vagy babakocsiban tették meg az utat.

Ákos atya rövid bevezet gondolatai után a Budafok – fels városi plébánia felé indultunk el. Ott Válóczy József plébános atya néhány szót szolt hozzánk, majd közösen imádkoztunk. Innen a verbiták rendháza felé folytattuk utunkat. Menet közben beszélgettünk, új ismeretségeket kötöttünk, vagy rég nem látott embertársainkkal váltottunk néhány szót. Jó volt találkozni egymással.

A TARTALOMBÓL:

Hittanos keresztút	2. oldal
Botos Ferenc: Nagytényi zsinagóga	2. oldal
Hittanos kirándulás a János-hegyre	2. oldal
Nagyböjti elmélkedés.....	2. oldal
Vendégeink az oltárnál.....	3. oldal
Eucharisztikus kongresszusról	3. oldal
Az Oltáriszentségr l.....	4. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes!	4. oldal
Kedves Nagytényiek!	5. oldal
Botos Ferenc: Torinói lepel	5. oldal
Piroska és Farkas.....	5. oldal
Kempis	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

Németh Eszter rajza

Baross Gábor telepen Mazgon Gábor plébániai kormányzó, mint házigazda mondott néhány érdekességet a templomról, énekeltünk, imádkoztunk, majd finom teát ittunk.

Innen már „csak egy ugrás” volt a nagytétényi kálvária, utunk végállomása. Itt ismét Ákos atya szólt hozzánk, imádkoztunk közösen egyet, és ki-ki elindulhatott hazafelé.

Néhány érdeklődőnek még megmutattuk a mi templomunkat is.

Sétánk számokban: 9.00- 12.30-ig zárandokoltunk.
60-an indultunk el Budafokról.

Az espereskerület papjai közül 4-en tartottak velünk. Fülöp Ákos /Nagytétény/, Gábel Henrik /Albertfalva/, Mazgon Gábor /Baross Gábor-telep/, Válóczy József /Budafok- felső város/. (Mazgon Gábor és Válóczy József a saját plébániájáig kísért minket.)
Boronkai Zsuzsanna

Hittanos keresztút

A nagyböjt péntekjein végzett keresztutak közül számomra mindig a hittanos gyerekek által vezetett a legmeghatóbb. Idén március 17-én volt ez az alkalom. Thomas Merton gondolatait olvasták fel, úgy, ahogy eddig is tették, kicsik és nagyok egymás mellett, mintegy kéz a kézben.

Engem most is felemelt, lássuk hogyan élték meg, a résztvevők! Néhány gondolat a nagy hittanosok érzéseiből:

„Nagyon jó volt, hiszen volt összeszokottság, és emellett megadja a hangulatot a húsvétra.” / Szabi/

„Érdekes volt, mert sokszor pont egyszerre kezdtek el énekelni az emberek, szép volt.” /Timi/

„Jó volt, hogy mi, a fiatalok együtt mondtuk a keresztutat.” /Krisztián/

„Egyben tartalmas és szomorú volt.” /Elza/

„Lélekemel volt.” /Annamari/

„Szép volt és érdekfeszítő.” /Emi/

„Elgondolkodtató volt együtt végigjárni a 14 állomást.” /Roni/

„Jó volt ez a kicsit „kötetlenebb” környezet.” /Balu/

„Nagyon jó volt, hiszen én még nem voltam keresztúton, és jó volt részt venni rajta.” /Karesz/

Összegejtötte és lejegyezte: Boronkai Zsuzsanna

Hittanos kirándulás a János-hegyre

Immáron hagyományossá vált hittanos programként a nagyböjti kirándulás. Idén március 18-án keltünk útra szemergésben, de reményekkel telve, hogy jobb id lesz. Az időjárás nem változott, ellenben a jó kedv és az együttléti öröme kárpótolt bennünket. Kicsik és nagyok együtt tették meg a kilométereket az Erzsébet-kilátó csúcsáig.

A kisebb hittanosok élménybeszámolói:

"Nekem nagyon tetszett a kirándulás. Voltunk az Erzsébet-kilátóban, én ugyan nem mertem felmenni, de jó volt. Esett az eső. A kisvasút is nagyon izgalmas volt, rajzoltunk az ablakra. Útközben Borival pisztácia magba gyjtöttük a vizet és sokat beszélgettünk." Rebi

"Jó volt, csak beázott a hátizsákom, nem mertem felmenni teljesen a kilátóba, mert nagyon tériszonyom volt, de ettől függetlenül jól éreztem magam." P. Ricsi

"Nagyon jó volt. A kisvasúton jó meleg volt. Az Erzsébet-kilátóba a legtetején nagyon szép látványban volt részünk. Kicsit esett az eső, de ettől még jól lehetett szórakozni. A kisvasúton mindenféle vicceset rajzolhattunk az ablakra." Bori

"Felmentünk a János-hegyre, a kilátóba. Szakadt az eső, de jó volt, gyerekvasutaztunk is!" Anna

"Nekem az tetszett a legjobban, hogy a gyerekvasúton hosszú úton mentünk és szép volt a gyalogút is." K. Ricsi

"Nekem nagyon tetszett a kirándulás. Volt egy kis eső, de az nem állított meg bennünket. Voltunk a János-hegyen, ott pedig felmáztunk az Erzsébet-kilátóba. A tetején nagyon magasan voltunk." Adelina

"Felmentünk a kilátóba, majd kisvasutaztunk." Andris

"Jó, hosszú, izgalmas, szuper, és szép kirándulás volt." Bence

Botos Ferenc: NAGYTÉTÉNYI ZSINAGÓGA

/haiku/

a templomtorony

árnyékába húzódtál

akkor hiába

Nagyböjti elmélkedés

Elérkeztünk újra Jézus szenvedése és kínhalála ünnepléséhez, vagyis megkezdjük a negyven napi böjtöt, és várjuk a feltámadást.

Ez ünnep kapcsán jött el hozzánk március 16-án és 23-án Mazgon Gábor atya.

Szentmisével kezdődött a nap. A napi evangélium jelentése kapcsán vetette fel a kérdést Gábor atya: Mit lát rajtunk Jézus? Természetesen nem külsőket nézi, inkább a szívünket, a tetteinket.

A Pusztai Sándor papköltő nevét viselő közösségi házunkban folytattuk a beszélgetést a szentmise után, amely nagyon tartalmas és tanulságos volt számunkra. Saját élményeit, tanulságos vagy éppen mulatságos történeteket osztott meg velünk, akik a közösségi házba is átmentünk.

Minden résztvevő hálással mondott köszönetet. Akik távol maradtak nem sejtetik, hogy miről maradtak le. Reméljük, lesz még lehetőségük pótolni, hiszen lesznek még ünnepeink, ahol hallhatunk újra magvas gondolatokat. Köszönjük Gábor atya tanítását, sok áldást kívánunk további szolgálatára.

Heitzmann Ica gondolatait lejegyezte Fülöp Ákos plébános

Vendégeink az oltárnál

Ákos atyát távollétében márciusban többen is helyettesítették. Az egyik vendégünk a fiatal verbita atya, Hurgoi Sándor volt.

a budatétényi Názáret Missziósház rektora. Erdélyb l jött Magyarországra, itt tanult a Sapientia Szerzetes Hittudományi F iskolán. Missziós gyakorlaton két évet töltött Brazíliában, de aztán a rend missziós szolgálatra Magyarországot jelölte ki számára. Brazil híveinek egy nagy csoportja látogatott ide, amikor a papszentelése és az els miséje volt!

Kisegítette Ákos atyát ill. minket már máskor is, legutóbb most, az egyik pénteki keresztút el tti gyóntatással majd a szentmise bemutatásával. Prédikációjában Aquinói Szent Tamás gondolatait praktikus formában adta tovább nekünk az Istent kér imádságról.

Szent Tamás szerint Isten csak akkor nem hallgatja meg kéréseinket, ha rosszul imádkozunk. A kér ima eredményességéhez öt feltételt sorol fel, melyeket feltétlenül be kell tartanunk:

- 1. A saját számunkra kell kérnünk.** Amit a magunk számára kérünk, annak elfogadására – azaz a kegyelmi ajándék elfogadására - készen állunk. Más ember nem biztos, hogy azt kérné magának, amit mi gondolunk neki.
- 2. Kérésünk lelkünk örök üdvösségét segítse el .**
- 3. Hittel kell kérnünk** – azaz biztosaknak kell lennünk abban, hogy ha helyesen kérünk, Isten valóban meghallgat bennünket és teljesíti kérésünket.
- 4. Alázattal kell kérnünk** – vagyis tudatában kell lennünk annak, hogy kérésünk teljesítése isteni kegy, ingyen ajándék, nem pedig olyan valami, ami jár nekünk, amit kiérdemeltünk.
- 5. Kírtartóan kell kérnünk** – Isten jobban tudja, mint mi, hogy mikor válik hasznunkra kérésünk teljesítése.

(ke)

2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (1.)

2016. január 31-én vasárnap mutatták be az 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ünnepélyes záró miséjét a Fülöp-szigeteki **Cebuban**, több mint félmillió hív részvételével.

A szentmise végén Ferenc pápa video üzenetében bejelentette, hogy 2020-ban az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust Budapesten fogják megrendezni.

Magyarország 2020-ban második alkalommal ad majd otthont oltáriszentségben jelen lév Jézus Krisztust hirdető és ünnepl egyhetes eseménynek. Az 1938 májusában Budapesten megtartott 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjén félmillió hív vett részt a H sök terén.

A bejelentést követ nyilatkozatában Erd Péter bíboros, Esztergom-budapesti érsek kifejtette, hogy a *Magyar Katolikus Egyház számára óriási jelent sége van annak, hogy Budapesten rendezik meg a következő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.*

„Nagyon komoly pasztorális el készítésnek nézünk elébe, ezt kell majd teljes energiával szervezni” – mondta a bíboros.

Ennek jegyében tartották meg a 2020-as kongresszus missziós küldötteinek els képzését március 18-án, az esztergomi Szent Adalbert Központban.

Az eseményen százkilencvenen vettünk részt. A küldöttek az Esztergom-Budapesti F egyházmegye plébániáiról, katolikus iskoláiból és a lelkiségi mozgalmaktól érkeztek.

Blanckenstein Miklós köszönt jét követ en Fábry Kornél, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Általános Titkárságának f titkára az eucharisztikus kongresszusok hagyományáról, a szervezés jelenlegi állásáról, a küldöttek leendő feladatairól tartott lelkesít el adást. Kiemelte, hogy a 2020-as kongresszus nagy lehetőség a katolikus közösség lelki életének elmélyülésére, ami hozzájárulhat országunk lelki megújulásához.

A Központi Oltáregyesületr l, az eucharisztikus élet fontosságáról, az Oltáriszentség hétköznapijainkban betöltött szerepér l és lélekformáló erejér l Versey Beáta Mária n vér, a Nyolc Boldogság Közösség tagja, az Eucharisztikus Élet Mozgalom elnöke tartott el adást. Ezt követ en Beáta n vér vezetésével és iránymutatásai alapján csendes szentségimádáson vettünk részt.

A délutáni kiscsoportos beszélgetések után Kunszabó Zoltán állandó diakónus, arról beszélt, hogy a kongresszusig hátra lév három el készületi év programjának lényege az Eucharisziában él Krisztussal való találkozás és kapcsolat elmélyítése.

(A Magyar Kurír írásainak felhasználásával Botos I.)

Az 1938-as magyarországi kongresszus emlék-érméje

Az Oltáriszentségről I!

A minap kezembe akadt egy kis füzetecske: *Oltáriszentség csodák hazánkban - az elmúlt évtizedekben* (Stella Maris Alapítvány, 2016. augusztus). Megvettem, elolvastam, s bár nem minden állításával értettem egyet, mégis továbbfontoltam az ott talált gondolatokat. Újra tudatosult bennem, hogy **az Eucharisztia katolikus hitünk alapköve**. Semelyik másik felekezet nem hisz ilyen formában az Oltáriszentségben: mi hisszük, hogy az átlényegített kenyérben és borban valóban jelen van Krisztus.

Tény – és mindennapjainkban tapasztaljuk – hogy az Oltáriszentség tisztelete jelentősen csökkent az elmúlt évtizedekben nemcsak hazánkban, hanem világméretben is. Sokan ezt visszavezetik a II. Vatikáni Zsinatig (1962-1965), amikor is a zsinati atyák megengedték a kézbe áldoztatást, ami néhány évtized alatt általános szokássá vált (nálunk 1986 óta engedélyezett). Én is általában kézbe áldozok, s számomra nem jelenti ez az Oltáriszentség tiszteletének csökkenését. Teszem, tesszük ezt **az apostolok mintájára**, akik szintén kezükbe kapták a megtört kenyeret azokkal a szavakkal, ami minden Szentmisén elhangzik: **„Vegyétek és egyétek”**. Krisztus ma is így nyújtja felénk szent testét, s mi kis Paténát, kelyhet formálva kezünkbe fogadjuk, hogy aztán a „mi Tabernákulumunkba” kerüljön. Igen, mi is Szentségházak vagyunk mindannak ellenére, hogy méltatlanok vagyunk rá – minden Szentmisén elmondjuk: **„Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj...”**, de már meg is jön a válasz: **„csak egy szóval mond, és meggyógyul a lelkem”**. Krisztus tesz minket alkalmassá a befogadására.

Én is tapasztalom, hogy a templomok egyre jobban közösségi térré válnak, s nem az Eucharisztia részesei helyévé. Sokszor a tabernákulum el is kerül a templom központi helyére. Nagyon büszke vagyok arra, hogy Nagytétényben az oltáriszentség helyén, a Szentély közepén van. De még ennél is jobban kellene figyelniünk az Oltáriszentségre, Krisztus valószínű jelenlétére.

E téren elsősorban gondolunk talán az volna, hogy elgondolkodjunk, vajon **én személy szerint hiszem-e**, hogy Krisztus valóban jelen van abban a kicsi kenyérdarabkában, Szentostyában? Tudjuk, hogy ez felfoghatatlan titok, de mégis Krisztus által, az ő szavai nyomán el kell fogadnunk, s ezt tudatosítani kell önmagunkban. **„Ez az én testem, mely értetek adatik”** – hangzik el az utolsó vacsorán. Ez itt a mi **hitünk mélységének alapja**, s ha itt bizonytalanságok vannak, akkor meginog az egész épület, akkor kétséges az is, hogy sikerül-e továbbadni gyermekeinknek, a környezetünkben élő embereknek, bárkinek. Ha viszont stabil alapja hitünknek, akkor arra építeni lehet és kell is.

Ha már belül önmagunkban helyére kerül Krisztus, ha már hisszük, hogy az Eucharishtiában valóban jelen van, akkor számunkra már a templom is valóban a szentségházban **jelenlét Krisztus részesei helye**. Már nem eladó terem lesz, hanem **Isten háza!** Akkor helyére kerül minden, ami benne van és történik. Igen, szükséges a közösség templombéli megélése, mert a közösség is Krisztusra épül, de legyen ott az Oltáriszentség a maga valójában.

Úgy érzem, hitem nem igényli a csodákat – hiszem Krisztus valószínű jelenlétét függetlenül attól, hogy vannak-e csodák, valószínűs-e vagy sem. Azonban ezek **a jelek mindig sokatmondóak**. Egyháznak életében, **egyfajta fejünkre koppintás**. Nekünk világi hívőknek és bizonyára a papnak is. Egy apró figyelmeztetés függetlenül attól, hogy ez most valóban csoda vagy csak egy különös folyamat eredménye. Kívánom, hogy a Húsvét ünnepe is mélyítse el az Oltáriszentségbe vetett hitünket, s Krisztus valószínű Teste a Szentáldozás által mindennapi életünkben is erősítsen bennünket!

Németh András

Olvassunk verset, mert érdemes!

Nemes Nagy Ágnes: Lázár

Amint lassan felült, balválla-tájt
egy teljes élet minden izma fájt.
Halála úgy letépvé, mint a géz.
Mert feltámadni éppolyan nehéz.

Lázár feltámasztásáról szóló evangéliumi szakaszt olvastuk múlt vasárnap. Ezen a hétvégén a passiót fogjuk hallgatni. Milyen érdekes, aki égnek-földnek ura, emberi szemmel nézve mennyire reménytelen helyzetbe kerül!

Bizony így vagyunk ezzel sokszor mi magunk is. Vágyódnak biztos pontok után az életünkben, aztán mindenről kiderül, hogy nagyon bizonytalan. Egy valami marad időnként álló, a feltámadásba vetett hitünk. Nézzük csak meg, mit mond erről mai versünk!

Nemes Nagy Ágnes egy érdekes helyzetet állít elénk. Ebben azt feltételezi, hogy Lázár nem is élvezte annyira, hogy Jézus feltámasztotta. Mi lehet ennek az oka? Talán az, hogy nem is olyan könnyű visszatérni az emberek közé, ha már egyszer elmentünk onnan. Ez a nagy különbség Jézus, és az általa feltámasztott emberek között.

Jézus nem erre a földi életre támadt föl, hanem a mennyre.

A passió azért olyan nagyon megrendítő, mert mindazt, amit Jézus Krisztus értünk ott átélt és végigszenvedett, mi még csak elképzelni se tudjuk. Ahogy a mennyországról is csak szegényes elgondolásaink vannak.

Ma használjuk ki, hogy van még egy kis időnk a nagyhét kezdetéig! A két különleges esemény között álljunk meg egy pillanatra, és gondolkodjunk el azon: Nekünk mire kellene feltámadnunk? Mi az a feladat, amit, ha mi nem tesszünk meg elvégzetlenül és reménytelenül várja húsvét hajnalát! (Elhangzott a Mária Rádió napindítójában 2017. 04.07-én.)

Boronkai Zsuzsanna

Kedves Nagytényiek!

A legutóbbi Hírlevélben beszámoltam arról, hogy a negatív fejlemények ellensúlyozására a tavalyi utolsó képviselőtestületi ülésünkön elhatároztuk, hogy egy beszélgetéssorozatot indítunk azok számára, akik tenni szeretnének valamit az egyházközségért. Azóta havonta egyszer rendszeresen találkozunk, ez 4 alkalmat jelentett eddig, és igazán érezhetjük úgy, hogy lépegetünk el re.

Megfogalmaztunk egy általános célt is, hogy miért is jövünk össze, íme így hangzik:

„A beszélgetések célja, hogy az egyházközség életét megújítsuk, frissítsük. Célunk, hogy egy Krisztusibb, érdeklődőbb, aktívabb, közösségibb, összességében vonzóbb életet éljünk, ahol a hozzánk járókat jobban meg tudjuk szólítani, tudjuk hova hívni, és bevonni az életünkbe. Célunk, hogy mindezt kifelé is megmutassuk szűkebb és tágabb környezetünkben, azaz Jézus missziós parancsának lelki és közösségi életünk jobban megfelelhessen.”

Ez a pár mondat vezérli beszélgetéseinket, ez az, amit Isten nem szeretnének eltérni, ez az, amely mintegy viszonyítási pontként szerepel. Az újonnan érdeklődők ehhez csatlakozhatnak, amire buzdítók is mindenkit.

Az első 2 beszélgetésen összegyűjtöttünk mintegy 25 olyan területet, ami nekünk hiányzik a helyi egyházi életünkből, azaz olyan területeket neveztünk meg és azonosítottunk, amelyek javítandóak, fejlesztendők. Ezek között vannak általánosabb és nagyon is konkrét hiányérzetek.

Ezeket a területeket 5 csoportba osztottuk, úgy mint:

- I. Közösségi szempontok
- II. Érdektelenség, passzivitás
- III. Belső összetartás hiányai
- IV. Konkrét programok hiányai
- V. Misszió, külső kapcsolatok hiányosságai

Ezen területekkel mind szeretnénk foglalkozni, de mivel nem lehet egyszerre mindenről célirányosan beszélni, ezért meghatároztunk egy sorrendet közöttük. Ez nem fontossági sorrend, hanem sokkal inkább egy sorrendiségi terv. Először a belső összetartással kezdtünk foglalkozni, majd a következő téma az érdektelenség lesz. Az is látszik már, hogy minden mindennel összefügg, de azért igyekszünk a témákat mederben tartani.

Eddig 12 olyan ötletünk támadt, amelyeket megvalósítandóknak értékeltünk. Néhány, amely főleg a nagybajti idős szakhoz kötődött, már meg is valósult, 3 olyan van, amely még megvalósításra vár, és a többség tervezési fázisban van.

Meg szeretném említeni, hogy a beszélgetéseken felmerült, miszerint is nagy jelentősége van a lelkesítésnek. Passzív, lehangolt, szomorú, nem elkötelezett emberekkel nem lehet Jézus örömhírét, a feltámadás örömhírét, egyáltalán az élet örömhírét hirdetni. Ha az életet hirdetjük, Jézust hirdetjük, hiszen maga mondta magáról, hogy én vagyok a feltámadás és az élet.

A beszélgetőkör ebben szeretne élen járni, hiszen milyen furcsa lenne, ha arra buzdítanánk az egyházközségben másokat, hogy Ti legyetek örömteliek, ti figyeljetek oda másokra, ti szeressétek egymást, ti engeszteljétek ki egymással, de magunk ugyanezt nem csinálnánk. Tehát mindezeket magunkon kezdjük, például a beszélgetések alkalmával is, és igyekszünk egymást jobban megismerni, igyekszünk szintékké lenni, egymásban a lelkesedés tüzeit szítani. Mindezekre játékos formákat és szinte imákat próbálunk használni.

A fentiek folytatásához, és hogy a beszélgetések a világ végéig tarthassanak, kérjük mindenki segítségét a következő módokon:

- imával,
- emberek ajánlásával, akiket érdekelhet ez a folyamat,
- a leendő meghirdetett programokon való tevékeny részvétellel, és az ezekre való személyes meghívásokkal
- egyéb ötletekkel.

Előre is köszönjük!

Az ötletekkel kérem, keressétek jelen sorok íróját, a következő elérhetőségeken:

szeibert.andras@halo.hu; +36 20/264-3297

Szeretettel

Szeibert András

Botos Ferenc: TORINÓI LEPEL

/haiku/

megperzselt vásznon
csak egy test lenyomata
jelzi hiányod

PIROSKA ÉS FARKAS

Meg a barátai tanítás után arról vitakoztak, hogy a budapesti olimpia lemondása jó-e vagy rossz nekünk. Betoppanva otthon rögtön megkérdezték nagymamát, hogy gondolja.

- Hát, ez ugyancsak összetett kérdés és én nem vagyok a szakértője. Nem tudom, hogy dobbantó vagy botlasztó?

Farkas rákacsintott Piroskára, nem volt számukra szokatlan, hogy nagymama rejtélyes módon kezdte válaszát.

- Délelőtt ezt a kis szójátékot olvastam Csaba testvértől. Persze nem a világ nagy pályázatairól írt, hanem az egyszerű ember hétköznapi gondjairól. Amely problémák, fájdalmak között sokan felsóhajtanak, miért hagyja ezt az Isten, miért nem segít rajtam? Csaba testvér azt mondja erre, hogy a Jóisten valóban tud nehézségeket elélni állítani. De azért, hogy megoldjuk, s ezáltal fejlődünk, erősödünk. Olyan ez, mint a tornában a dobbantó, szinte repül róla az ember, följebb, távolabb.

- De vigyázat! – folytatta -, mert szép számmal vannak olyan akadályok, melyeket az ördög állít elénk. Ezek viszont arra szolgálnak, hogy elbukjunk bennük, hogy letérjünk a helyes útról. Ezek a botlasztók.

- De hát, ki akar elbotlani? – kérdezte Piroska.

- Ó, az ördög nagyon furfangos! Kívánatosak, kápráztatóak az ő ságasai, ajánlatai az első ránézésre. Sokszor csak később derül ki róluk, hogy elkábított minket, csapdát állított nekünk. Ilyesmiket ság: Csak nem vagy olyan ütött, hogy ebbe a dologba nagy energiát fektetsz? Vigyázz, nagyon kockázatos valami ez! Meg se próbáld, úgysem fog

sikerülni! Ne dolgozz most, pihenj egy kicsit! Megérdemled, hogy lecsücssenj egy pindurkát a számítógéped elé!

- És az olimpiára hogy vonatkozik mindez? – kérdezte Farkas kíváncsian.

- Hát, én csak háziasszonyosan tudok hozzászólni. Mivel ezen a mi tájunkon még nem volt nyári olimpia, jól jött volna nekünk is, meg a környező kis országoknak is, ha erre felé figyel a világ. Míg a lemondásunk Los Angelesnek meg Párizsnak jött jól.

- De ki tudja, mi lesz hét év múlva? Az viszont biztos, hogy most meggyleves és lángos vár itt sportos fiatalokra

KRÓNIKA

Dec. 30. Szent család ünnepe, a családok megáldása a 18:30-kor kezdődő szentmisén.

Dec. 31. Évvégi hálaadás a 17:30-kor kezdődő szentmisén.

Jan. 01. Mária istenanyasága. Szentmisék 10:00-kor és 18:30-kor.

Márc. 01. Hamvazószerda, a Nagyböjt kezdete, a pénteki keresztutakat idén is különböző csoportok, közösségek, családok vállalták.

Márc. 04. Kálváriától kálváriáig – esperes kerületi gyalogos zarándoklat a budafoki kálváriától a nagytétényi kálváriáig.

Márc.16, 23. Nagyböjti lelkigyakorlatos szentmisét tartott Mazgon Gábor atya, majd a mise után beszélgetés a közösségi házban.

Márc. 18. Hittanos kirándulás a János-hegyre.

Ápr. 05. A húsvéti Mária kiállítás megtekintése.

Ápr. 09. Virágvasárnap.

NAPTÁR

Máj. 07. Anyák napja.

Máj. 13. Éli rózsafüzér zarándoklat.

Jún. 04. Pünkösdi ünnep.

Jún. 11. Tanévzáró Te Deum a 9 órai szentmisén.

Jún. 18. Úrnapi.

Jún. 20. Ákos atya ezüstmiséje.

Aug. 15. Nagyboldogasszony ünnepe, templomunk búcsúja.

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK
ÁLDOTT, HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK!
A HÍRLEVÉL SZERKESZT I

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./10. Isten kegyelméért hálával tartozunk

I.

Miért keresel nyugodalmat, hiszen fáradozásra születted.

Inkább a túsra rendezkedjél be, ne a vigasztalásra, a keresztthorozásra, ne az öröme.

A világ fiai közül is ki ne vállalná szívesen a vigasztalást meg a lélek vidámságát, ha mindig része lehetne benne?

Hiszen a lelki vigasztalás gyönyörűsegebb evilág minden gyönyörénél, minden testi élvezetnél.

Mert minden evilági öröm vagy csalóka, vagy rút.

Csak a lélek öröme jelent igaz és tisztességes vígságot, amit az erény ad, és Isten áraszt a tiszták szívébe.

De ezekkel az Istentől származó vigasztalásokkal senki sem bővelkedhetik kénye-kedve szerint, mert a kísértés ideje nem sokáig távozik.

Sok minden ellene van Isten kegyelmi látogatásának: a lélek hazug szabadsága és a túlságos önbizalom.

Isten jót tesz velünk, amikor vigasztalásának kegyelmében részesít, de mi rosszat teszünk, amikor nem tulajdonítunk mindent Istennek hálaadó imádságunkban.

Azért nincs is bennünk szabad folyása a kegyelem sok ajándékának, mert hálátlanok vagyunk a kegyelemosztó Isten iránt, és nem vezetünk vissza mindent a forráshoz, amelyből kibuggyant.

Mert aki hálás a kegyelemért, az mindig újabb kegyelemben részesül, de a fennhéjázótól elvétetik az, amit meg szokott kapni az alázatos.

Nem kívánok olyan vigasztalást, amely a töredelemben szegényebbé tenne.

Nem vágyódom a kinyilatkoztatott igazságoknak olyan átélésére, amelyből kevélység fakadna.

Mert nem minden szent, ami magasztos, nem mindig jó, ami jólesik, nem minden vágyunk tiszta, és nem föltétlenül kedves Isten előtt, ami nekünk kedvünkre van.

Örömmel fogadom azt a kegyelmet, amelynek segítségével mind alázatosabb és megilletődöttebb leszek, mind később arra, hogy önmagamból kilépjek.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Vercei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (felelős szerkesztő) (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel: (30) 456-5476 szeibert.andras@halo.hu
Németh András (tördelés-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44. Tel: (20) 915-5280 annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűjtése után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2. oldal (1 lap) elállításának költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.